

דין אביונה - מאמצא' - ציון 96 - אורי פולמר (ת"א)

התורה האחרונה אכן חלה פגיעה בקצותיה על חוקי העבודה. הפגיעה היא, משמעותה שבוודאי מקומה
 על הפורמליזם שהתקדשה לעצרה דהפסולת בעי העבודה, ודומים בשימוש אחר של החוקים והדינים
 מחקרים התלוננים הן על הסודות והן על המצויים. (יש לציין כי תופעה זו חלה כולל ענפי המשפט).
 תום הדין הוא אצל האדמו"רים החסידים אולם התקשורת ת"א - בידה התלווה להשלמת דיוקנה זו רב
 את התביעה לפרנסה. העניין שלה דעיר דמקום דהם הצדדים מעונינים להגיע אל השווה צדק-משפטי, ואלו
 הן להחליט "ובעני נצבים ביה הדין וקיים דבריהם" נמשע תשלומה לקבל שטר שזה ודבור התקף לברור
 זה. באמירה לפרנסה או מקום ממשלה כדוגמא. אמרת שמועד סבבול קצותיה, אשר לא ניתן להחליט
 בהחלטות דומים את התוצאה ואם תחומה ואף חסדה לכך - אבילו אס אין ראיה ממשית להחליט ולומר על
 (כמו ספ"ה דבחן יפה) נראה כי גם חוסר ת"א של העדה ימנע ממנו קבלת כל קצותיה אלו - ספ"ה דבחן
 דין אביונה - העדה של הש"ס דין ממשית בלא. לעומת זאת, ניתן להאמר שלעומת הש"ס חוסר ת"א של העדה
 ימנע יורה לברור של הן מציאות זו מקום ממשלה (כיוון שאין יחסי צדק-משפטי) כך מקדש ספ"ה דבחן יורה
 מנוח משמעות והש"ס דין חוסר ת"א ביחסי העדה המשפטיים. תוס' - ספ"ה דבחן חוסר ת"א אלא בש"ס חינוך
 הן בקרב המנהל יקבלו עשה לברור - ספ"ה דבחן דין פירוש קהל כצ"ל פירושין, וכן ספ"ה דבחן אלו דומים
 הדין והדין הנהוג ועל דאין פורמליזם. דעוס', בהנחה מאפשרים ויחור על זו קצותיה אס העדה נעשה ספ"ה
 הן האופן ש"ל כך אולם ספ"ה דבחן קונו ופ"ה ספ"ה דבחן - העדה היא שיש אס נראה שדבר נעשה לסבר
 הן דין שנה אכן כך ולכן יתכן וישוץ לעקבות על העדה עם לשמור על החסידים והחמשה ממדון חלקי
 הן ספ"ה דבחן בלא, עלו יתרה דקלה (אס אין תנאי מפרש או ראיה ממשית, או חוסר ת"א) - כך ניתן
 הן ספ"ה דבחן ש"ס ניתן אף לברור אלו דומים, אלא רק דאופן מפרש, כאשר דין העדה מורה
 הן מורה כאשר פולמר נעשה דת"א חסד קיבוצי ק"א יורג לראשית אלו, שכן הן התורה היא אלו העדה
 הן אלו היתוד-שהם צד ח"ש - ספ"ה דבחן. כאשר תבדל ד"ה ח"ש, עשה יחיד, אלא נראה פולמר של
 הן בהחלט - ספ"ה דבחן קצותיה זו צדקה של הש"ס אס, בשל העדה בין הצדדים חסות. הש"ס אביל אצות כ"ס
 הן אבילו. ספ"ה דבחן - ספ"ה דבחן אלו של ש"ס חסידים אלא יתכן, יש חובה לברור חסידים נכבדים לקדם חוק
 הן שישנה פגיעה בקצותיה אסוקה הנשיאה בפגיעה שיוצרת חוסר ויכוח בשוק עם בלא - אלא היא אומרת לחוק
 הן לקדם קצותיה כיוון שגורו דרישה שטחן יתבטל מעניינם של בעצרה דין הצדדים.

2. במקרה של תפדה קיימים 2 סוגי סכמים סיקריום-אכיפה או פיצויים. לפי חוק החזרים (תשובה), סכמי האכיפה יא' יונן במקרים של ביצוע עבודה איכותית. עם זאת, קבוע הפעולה קיימות שנים קטגוריות דהן למחל. סוג זה ביה"ד יאפן חצי עבודה ולפי יאנשה פטורין-פיצויים. הקטגוריות הן:

1. כאשר החוק צורם אכיפה-למשל חוק עבודה נשים שלא מאפשר פטורין זמנין אלא כמקרים מסוימים - פס"ד זילבק מחתם זאת (והחוק אף שונה אחריה וכעת זה נותר חופשי תלידה לא יונן אלא כמקרה של י"א).
2. כאשר שיקלי צדק מחייבים אכיפה - כן: משל עש"ד חתן אל זיקוף, ראשי המעדה רצה לפרט עובדים

שהיקשו להתאונן נטיג ארם הפיצויים, הנה"ד קדשם אם, אפשר פטורין אונתי נפגע במטרה יחידה וכן יש לאכול, להשיגור אג הפעולות (היום זה כבר החוק מונע פטורין על קדש המאמצים).

3. כאשר המעסיק הוא אזור ציבורי. במקרה כזה (כדאש ממע' א"ג. בגול פרט מאפשרים יותר חופש ניהולי למעסיק הנה"ד העסיק שלו לעומת אזור ציבורי שדרכו להתינה"ל על פי ע"ד בל"יים יותר, והח"א

יותר טובה העובדים. זה קשר זה יונן לראות את ההקדל שקיים ביחס לסיבה הפטורין-אין שיטה מוחלטת השאלה חסם המעדי צדקה למחאה סיזה, וקהקשר זה יכול להיות הדבר בין שני ציבורי אג"ל וולג'ה!

לחול פ"טי. פס"ד כפר מעבס מראה שאם פטורין ע"ד ח"ל ציבורי נדרש תליה רח"א יותר, שאיני נפגע השיקולים שרים, ובניגוד לפס"ד גולרמן בו יש פטורין ללא צ. שימוש שזה תליה פסול, מאתי ומעור דג"ל ציבורי, גרי"ש אכיפה, כאשר מו"ו ח"ל פ"טי לא יאכול מאתר והחסיים בין העובד למעביד

ערכים, וינן פיצויים במקום. ע"ה שתיין היחסים העכורים מאוב לטו"ל המעסיק פ"טי-צה"ל גם נילד מפברטידה הניהולית שלו לעומת אופן ניהול טובים ציבוריים.

3 הקטגוריות האלו מראות אמתה שס"ד האכיפה אינו לתינואלי קבוע עבודה, קהכדה מקיים הא"א אכן יהיה הס"ד שונן. עם זאת - מאתר לפ"ד גולרמן יחסים פורקים הם ימנעו קד"ל ס"ד אכרה יונן

למ"ר שקל למעדיד להעביר את האוניה וכן לקינע"ל מס"ד לזה. י"ג עם לזה - אם המעסיק דמנע"ל ומכיר יחסים (כ"א) שנעשה בפ"ד קי"ש עבודה נשים - מעסיק שנים לעומת לעומת לט"ל ע"ד העדה היחסים) ד"ד לא יאפשר לומר, המעסיק י"ח"ד חסר ח"ל ו"ד"ה עליו להשיג את העדה לעבודה. כן נורה מל"כ ש"ו

ס"ד האכיפה אכן תופס מקום מרכזי בקבוע עבודה בתנאים של רפיה

23/24

אנחנו מחשבים 2 סוגים: אפלידה מחמת הורג ושיעי בתערה הסדורה:

על

ב 3 ימים המשפטי של התקנות בגביה לפי חוק שיוון הבריאות, מאחר ונראה שהתקנה מרגשה שהפטרון

הצפוי עליוס מחמת (היותה אמת) - שיש אמת השיחות הצעין אסור להפלות לפי ס 2 לחוק (המחוקה תשנה

סדורה). השאלה (המחקר) היא האם מדובר באפלידה פשוטה, או שיש סודות עסקית אמתית שאינה

נחשבת מסתמטית פשוט, או שיש אמת קיימת אפלידה היא עצרה ממחלת התפקוד ואם החוק לא יתחיל ס 2 (ב)

פס"ב עם סטור מילה אמת סייג ס 2 פס, ואם השאלה מהי מחלת התפקוד. קודם שיש להתייחס סניחה

באופן אובייקטיבי, רק מה שצורה באופן ישיר ממחלת יכול לצנוע קריטריון תקלה (אזרחי/פוליטי) (אמת)

צנחן עדי (אזרחי) - פס"ב שיש אמת השימוש דעס"ב וצורה קלה ומדודה. קה (אמת) עם

האזהרה - שימוש בפסיכומטרי אינו רלוונטי להצעה ולכן פס"ב, אם יש בקה דעס"ב. דעס"ב חקק עולה השאלה

האם ניתן להפלות קשה ירון עסקי - במקרה שלפנינו דרקט, מחודר חזרון של לקוחות. בדרקט החזון (כש מסתמטית

ואלו סוף העניין לא כ"כ דהור - הפסקה אריוס השיבות ב-7 יכולה להיות אטימית מאוד ולא נחשב מחזון. שאל

ישמרו נשים בשיבות. נראה שבמקרה זה ההחלטה שלם להחשיך עדכניק אמת התקנה לא נחשבת כש

אפלידה של קודם היתה אמת, אלא (נחשב ממחלת התפקוד אמת) נסידות שניציהן עדידה עם אמת

מאונחת. דבר שהתקנה לא יכולה לעמוד קו. אמת מניחה שלם היא היתה מסכמת לשלח ממחלת לקוחות אמת

יצירה לתוצא - המעסיק לא היה מנטרה.

ב. נאחר מסקנה זו יש לדון האם המעסיק השאיל לעלות אמת תנאו והתסקיד אובן חג צדדי? ההנחה היא כי בעוד הסודות

המתקבלות עם כזה היו מוקדמת יותר יבין אם העניין קודם כמפורש בחוקה בין הצדדים, וכן אם המעסיק הסכים

דלתקה לתנאים אלו (פס"ב מלפני) - המעסיק לא יכול לעלות באם חג צדדי אלא אם כן השיעי נחשב משיעי נסיבות

מחלת וק"ל - פס"ב זע, אשר קודם שהחזרה חסא ביני. יש אפשר שיעיים בו. במקרה זה השיעי נחשב מלקוחות חתמים,

ולכן ייגן ומחודר קשיעי מחומי. עם זאת המעסיק לא חיה להשאיר את הסודות לשיבות, כי סא קטוח טוקה מנטרה

יש לצייין כי עם היוצרת צריכה (נחום) חזע"ל ואם יש אפשר ביניים שמוצעת על המעסיק אליה לשלח אמת. לפי פס"ב זע

ע"ה שהחזרה לא תהיה על עצמה אמת השיעי (כיוון ששיעי ג. חוזר אפשוי הורג, חזוג) טייר אופי גהישה או לומטר.

א. הנאמר לעיל הוא מחץ הנה שהחפה לא מאפשר שיעיים חג צדדיים בלב זה אפשר, ולכן חק אמת החזרה צמח מאפשר ינא

חקטן חיצוני - פס"ב באין. דע"ל ייגן קיים הפסד קודמי שחל שיכול לאפשר שיעי כזה או לתלפין למנוע דאון מחומי

שיעי קשורת הצדקה ב החלופה, שגם אקונה - פוליטי או העלת תכונה - לתיק דע"אית עדי"ה לא תפול לפניה המעסיק באים

בתקנה ולא יש אכנס. מכיון כש מסכינה אמת החסום - ואם בחתמה לטאה ב כה יבא אפס"ב פצ"יים, ראשית נראה

שמחלה לחשאי דע"אית בשאר קדמה יוג. דבר נוסף - יש לדון האם השיעי לא תפול חבות מחוק לצורה אפלידה

אמתית אפנין של תועה שיעי המעסיק - לא ס 3. מאשר תשיח (משלח נחור) / אמת / חוסר בקוח) - אם התקנה חזרה

לא ייגן ואין החוק חל עליה. אין יותר על יקצנה ומהעסיק לא יכול אפלידה אלא פס"ב זע פס"ב זע פס"ב זע

לס
לס
לס

אפשר לומר פצ"יים פס"ב זע פס"ב זע פס"ב זע

(4) עבודתו של המורה הופסקה - לא חזר האם הסוער לפיטורין, האם בחופה בין הצדדים סופחה גף ההסקה
 מסוימת או שהחזרה התקבלה לעבודה כדי גן מוגדל. אם הכוונה לפיטורין-ישנן לכיוולג שמצוינו או
 מאמר ועדד שיע (אני מניחה ש-2 סמטרוס זה שנה לא אהיה נחשב כעבודה איננוג וסג 2 סוקג ממחקה
 יצרה: חוק פיצוי (פיטורין). עם זאת, הפכוויג ממוסג ומני שיוצד כעודד לכך טרם היה-סגל אסוגה זו
 וזכרון האם בין הצדדים התקיימו יחסי עובד-מארגד: יהיו בחינים נשאלים זו הם מנסה היסד.
 שקרה אור מקום בבמלכוג - מושן החיובי יש אדוק האם חשוד משגלם המסל, קדומו של חנה בין הצדדים (כאשר הסד
 סרוסי מחזיר קבועה החזרה-השי בותר), והפלה שנגעה ה העודד אחיה היצויג האישיג כמו כן קיים הסן השליתי-הסג
 אדוד ססק משלו, עם עודדים משלו, שבו הא מלגלה-ההסן והעבר למתן המעודד דפסד סכססי שמסג ומדק נה שלם.
 גיך בוחו החסיס, מה כוונת הצדדים ומה המטרה המשפטית של כהש. ההסן היה נצחית ה עזרה או קטלן עצמאי, ונראה
 שלא יצור הקדה זה כיוון שכאן יש אבחן האם מבורד המשגל חופשי והמבחנים האלה לא יעשו להפכה סגל-למלג
 שיש שפסס שמעממם המחזן זה (כפסד סכססי וכפסד צפקסן). מחזני חודדתה מנסד חססי יכולים נצור דקדשה קאובן קול
 יוגר והמבחנים פופקים האם העודד המשגל סליכה הססק או המחלטה, מה משנה ההתקשרות, מידג החיוביגל של העודד
 ומג החיוביגל שלו לפי המעדיד. כיישם המבחנים נראה שפאחר שמבחן ההתלמחוג לא מצד (פן שליטי לא מחקיים כרעק
 ירבן החיובי מכלה ה עזד שיש או חודה היצויג אישיג) ה מחזני חודדתה מבורד דפסדו נסר: המשגל קרבה עזד מחזני.
 עם זאת-יש כנראה מחויבוג ממשדד ואלו אסוד עעדיד דעסוג שפאל דוויסאי קדדי. דהחייסם איננוג הצדדים-המשגל 'מנה
 מן החלי' יכול אלה שרמונה הסג שלא לצור יחסי עובד-מארגד. יש אדוק האם בחופה קיים תנאי שחון שמוכח-שלא או סקד
 י"ר" (פסד יפרה), כמו כן יירבן ונתן לחינים חיסר תלו (כי השכר היה קדיה משכר או סדדד הילג צדוג סוציאליג)-ואז מקשה
 לציווג אלו חזר קיצוד או אזווי אפלו העדה של דפסס לפי צעג כדך דאיצק. עם אם ההחזנים והעודדג מלביסיה ה
 כך שמבורד דפסדו נסר-יש אשם אד עעמגו של אדוד דפסד צפקסן שמעיק לכיוולג סוציאליג עם המשגל חופשי לפי
 גכית החוק-פיצוי פיטורין אמל מטרת להעמיד עזד ה הפלנים. עם זאת-פה הייתה גף העסקה קרבה ולכן לא קטוח
 שנה יחול. אשגן פמו אקטורה-פסד סכססי עם העניק האם אלא חצה, לאור האסויג. שזכ פה נהיה העסקה הקריר יחול לענג-
 ו אדוק האם קיים תנאי בחפה שאומר העסק עעדה לו שלח העסק קדדי ה המצויס מן החלי-יכל להפכה עם לעדה
 העודד גף עם אטרה המעדיד, אם אמל יקדע אשגן הקדיסוג. דהקשה זה יש ציון מל פסד שטרמן-המנה יחול
 אשגן ה המשק העם קמו עם אלא קדי על, ואשור ברעה לאפשר או לכל ששון דפסד לפי פיטורין. זו היא צ. טכסיג
 ומחמג. שלם אד, ונגים אומה רתיג: העטויין העסג (ענין זה חחוניג עם השאלה הקלמג) ונגן ונגן לעוד פצויים בטל כך-אזכה
 ככל הנראה לא ימאפשר אם אין גף קרבה להעסקה העסקה העבודה רהיה פיטורין אם יש יחסי עובד-מארגד, והמסן
 צפקסן אשם פיצויי פיטורין, התענה כנאי אקטורה, יש אדוק מן גור זו סוציאליג (המידה ואין משגל דפסדו סג. שאלתי שיע
 על עדה). משגל חופסדה ה הפחה שאין קטלן שילגים שמעסיק כצדו אשם י-ה האם חזרה העסק ומני דפסדו החלי
 העם שלא נשדו אקדו חוקים ודאי אשגן למגן הנכוליג, יש נעסק סכססויג לפי אדוד לענין חוקי הענין כיוון שמעממ
 העסק מל העעדה-נראה לי שהמבחן הוא הנוסעי.

23/24